

عکسی بود از یک محفل زنانه، روپه ای بود یا مجلس ختمی بازنان چادر مشکی که یکی شان تلفن دستی (همراه یا موبایل) گرفته بود به گوشش با آتن برآفراشته. پارسال در یک مجله «خارجی» چاپ شده بود.
الهام گرفتم!

گفتگوی تلفنی با خدا در مسجد

رساننده روزی ناکسان
کند از برای تو راز و نیاز
موبایلی بدم بدم بود یک عدد
میان من و دات پروردگار
زدم زنگی و وصل شد از قضا
کمی حرف این بند را گوش کن
اگر هستی آنجا، حواست کجاست؟
به قدرت رسیده در این روزگار،
زنان، زنده زنده کفن می کند
که تنها باید بکار جماع
شده جمع در زیر شلوارشان
کند محور مرکزی شان ورم!
به گوشش بخوانند امیال خویش
«که در صیغه کردن، منم بی نظیر!»
که ریزدزبام و دروبالکن
شود صیغه کن پیش پایت علم
پراکنده در شهر، عین وبا
خدایا! نمایندگان تو اند!
همه باز کرده بنامت دکان
تو منظورت از خلق سیحان چه بود؟
به ویره نر «مؤمن» و صیغه گر؟

الو! ای خداوند روزی رسان
در این جا که دیگر زنان با نماز
ز تکنولوژی من گرفتم مدد
که یک ارتباطی شود برقرار
در این مجلس ختم و بزم عزا!
پس آن انسرینگت تو خاموش کن
خدایا خلاصه کنم، رک و راست
که یک عدد مردان دوران غار،
چه ظلمی، چه ظلمی به زن میکنند
به چشمانتشان زن بود یک متاع
گروهی ز مردان ک افکارشان
زنی چون بینند در هر قدم
بیایند ناگه برایش قمیش
«بیا صیغه شو، صیغه ای این حقیر»
چنان پر شده شهر از صیغه کن
چه در پارک باشی چه توی حرم
همه صاحب عمامه، اهل عبا
نه تنها فقط بندگان تو اند
همه آیت الله و حجت فلان!
بگو ای خدا، گر که داری وجود
چه تکلیف ما هست با جنس نر

جواب:

اگر صیغه میشی سراجت بیام!
خصوصا که خسته سدم از لواط!
دو کیلونداری، دو مشقال ده
الو. بوق. الو. بوق. الو. بیب بیب!

الو: بند من، شنیدم تمام
مرا کرده تحریک صوت و صدات
بیا صیغه ام شو، بمن حال ده
که در صیغه کردن ندارم رقیب

زن:

یقین اتصالی شده! کیستی!

الو وای من، تو خدا نیستی

جواب:

یکی شیخ قبراق و فرز و قوی
برای وصال تو دیوانه ام
چه بهتر! نتیجه اش چه عالی شده!
بیا این عقب آیت اش را بین!
که یکباره تیک تیک تکانت دهم
کجا رفتی آی زن... آهای ناجیب!

منم آیت الله ال موسوی
به مسجد در این بخش مردانه ام
بله. واقعاً اتصالی شده
خدایی چه؟ کشکی چه؟ ای نازنین!
بیا تا خدائی نشانت دهم
الو بوق. الو. بوق. الو. بیب بیب!